

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Kutlányi János*
Cím: *A koronázási domb 1867-ben*

Forrás: *Esti Ujság*

Bp.
(Hely)

1916 XII 10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Osztályozás

Tárgy

394.43

Hely

Idő

"1916"

Személy

Közp. nyomt. XX. c.

A koronázási domb 1867-ben

— Kutlányi János munkája —

(Szájkiadásoktól.) A Koronázási szerződéshez szükséges munkák javarészevel már elkészültek. A Szentgyörgy-terem is büszkén emelkedik IV. Károly király koronázási dombja. Akik még vissza tudnak emlékezni az 1867-iki Koronázásra, bizonyára még különösebb érdeklődéssel várják az új király ünneplését. Egy hetvenkét éves öreg ur elmondta nekünk a 67-es koronázási domb történetét, aki a dombot annak idején készítette.

Mint egyszerű *labikus* 1856-ban jött fel Pestre Kutlányi János. Napszámomunkával kezdte pályáját és ma gazdag ember és egy tábornok veje. Az ő nevéhez fűződik a 67-es koronázási domb felépítésének érdeme.

Munkatársunk felkereste az öreg urat, aki így mondta el a domb elkészítésének történetét:

— 1867-ben a földművelésügyi miniszter engem bízott meg a koronázási domb elkészítésével. A régi Váró-féle palota (a mostani Gresham-palota) és

a Lánchíd tengelye közötti területen jelölték ki a dombot, amely körülbelül 35 méter átmérőjű és 2 méter magas volt. Először a falazatot kellett elkészíteni, hogy a feltöltéshez szükséges földet összetartsa. A földet Rákosról hoztuk. Az oldal-falazatokat, a föld- és famunkát, de még a gyepet is kézzel állítottuk össze, úgy, hogy az egész építkezés kézimunka műve. A dombnak négy feljárója volt. Az 57 megyéből érkező, darabonként fél négyszögméternyi földet vasaton, faladéokban küldték fel.

— A dombot egész terjedelmében hársony takaróval fedtem be és köröskörül aranyzsinórokkal szegélyeztettem. Több, mint három hónapig csináltam az építkezést. Mikor elkészültem vele, *huszezer forintot* kaptam érte. Május elején kezdtem a munkához és júliusra elkészültem vele. A koronázási domb jobboldalán a Magyar Tudományos Akadémia ma is ott álló épülete, a baloldalon pedig, egészen a mai Vigadó épületéig üres telkek voltak. Tömrdek ember nézte végig az ünnepet. A Dunán a hajók zsufolásig megteltek népkömmel. Az ünnepség végén a tömeg

a domb takaróját apró darabokra vágta; ki késsel, ki ollóval igyekezett koronázási emléket szerezni a maga számára. Voltak sokan, akik drága pénzen adogatták el az értékes ereklyét azoknak, akik nem tudták hozzáférti.

Kutlányi János, aki most a *Hehervári-kávéház* tulajdonosa, így mesélte el a 67-es koronázási domb történetét. A földmunkából lett építőmester Szerencsőtől—Ujhelyig, Ujhelytől—Csapig és Zegenye-Mihályig vasutynalat épített. A panaszosa—kubini Dunatöltést is ő készítette, amely a szerbek elleni háborunkban nagy szerepet játszott. Számos folyó szabályozása is az ő munkája volt. Amikor e nagy és sokoldalú munkáját befejezte, visszatért Budapestre s a Fehérvári-úton háromemeletes házat épített azon a vidéken, ahol — még ebben az időben — a szomszédos területen vadászni jártak. Ő kezdte a Lágymányos beépítését. Ezt a vállalkozást követték sokan mások, aminek folytán az 5—6 forintos telkekből ma már 3—400 koronás telkek lettek. Kutlányi feleségül vette Kopy József tábornok leányát. Kutlányi a jötekonysághól is ki-
veszi a részét.

1919.